

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 10C/83/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220211533
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Kotusová Hucová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:7220211533.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Michaelou Kotusovou Hucovou v spore žalobcu: C.. C. Š. U.. XX.X.XXXX, E. X, L. proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, Bratislava IČO: 00166481, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Konanie o zaplatenie 39.356,18 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.356,18 eur od 6.12.2018 do zaplatenia a o zaplatenie 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 8.359,08 eur od 6.12.2018 do 14.4.2020 zastavuje.

Pripúšťa zmenu žaloby o zaplatenie 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 52.000 eur od 15.4.2020 do zaplatenia.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 28.780,81 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 15.4.2020 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

Žalobcovi proti žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 13.11.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie náhrady škody 9.715,26 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 6.12.2018 do zaplatenia a náhrady nemajetkovej ujmy 90 000 eur. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov konania.

2. Odôvodnil ju tak, že trestné konanie sa začalo uznesením Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach ČVS: KRP-79/OEK-KE-2007 dňa 24.10.2007. Uznesením Prezídia policajného zboru, Úradu bola proti korupcii, odborom boja proti korupcii vchod ČVS. PPK-46/BPK-V-2008 z 31.8.2010 mu bolo vznesené obvinenie pre skutkové podstaty obzvlášť závažného zločinu podvodu v jednočinnom súbehu zo spáchaním obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a výroby peňazí a cenných papierov formou spolupáchatelstva s štádiu pokusu. Dňa 14.6.2013 podal Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica obžalobu. Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-47/32/2013 25.5.2018 bol spod obžaloby oslobodený. Odvolanie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR bolo 5.12.2018 Najvyšším súdom SR v celom rozsahu zamietnuté a rozsudok sa stal právoplatným a vykonateľným 5.12.2018. Žalobca zároveň poukázal na úradný postup prokurátorov (záväzný pokyny, zamietnutie podnetov a podanie obžaloby). Za škodu zodpovedá Slovenská republika, v mene ktorej podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z. koná Generálna prokuratúra SR. Na žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z

31.1.2020 reagovala Generálna prokuratúra SR písomným stanoviskom Generálnej prokuratúry SR č. VII/4 Gc 19/20/1000-6 z 2.4.2020 tak, že uplatnený nárok žalobcu ani čiastočne neuspokojí, pretože nie je preukázaný základný predpoklad pre uspokojenie nároku na náhradu škody, a to existencia nezákonného rozhodnutia zakladajúceho právny titul, z ktorého sa náhrady škody žalobca domáha.

3. Výška uplatnenej náhrady škody pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia obhajcom C.. L. T. vypočítaných podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a náhrady vecných nákladov, ktoré žalobcovi vznikli (ubytovanie, cesty na pojednávania a pod.). Skutočná škoda, ktorá mu vznikla, bola omnoho vyššia, pretože náklady obhajoby boli dohodnuté osobitnou zmluvou o poskytovaní právnych služieb, obsahom ktorej bola hodinová odmena advokáta.

4. Vzhľadom na okolnosti prípadu, je iba samotná náhrada škody nepostačujúca (§ 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z.), a preto uplatňuje si aj náhradu spôsobenej nemajetkovej ujmy v peniazoch. V čase začatia nezákonného trestného stíhania mal žalobca iba 28 rokov. Bol a je bezúhonným občanom. O začatí nezákonného trestného stíhania žalobcu sa dozvedel tak, že predvolanie na prvý výsluch mu vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach doručil osobne v popoludňajších hodinách počas konania vianočného večierka v sídle vtedajšieho zamestnávateľa žalobcu pred zamestnancami a pozvanými hosťami zamestnávateľa žalobcu. Vyšetrovateľa priviedla vydesená vedúca sekretariátu pani Q. F.. V čase začatia trestného stíhania zastával funkciu športového riaditeľa a funkciu štatutárneho orgánu v ženskom basketbalovom klube BK Viktoria Košice, ako aj funkciu člena dozornej rady Slovenskej basketbalovej asociácie (žalobca teda požíval vážnosť a dôveru širokého okruhu osôb). V oboch týchto pozíciách mu trestné stíhanie veľmi výrazne poškodilo, a preto musel z oboch funkcií v roku 2008 odstúpiť, resp. činnosť BK Viktoria Košice fakticky ukončiť i napriek tomu, že skončilo v sezóne 2007/2008 skončilo v Extralige žien na 3. mieste za Good Angels Košice a SCP Ružomberok. Jeho trestné stíhanie bolo medializované v TV Markíza v troch reláciách „Paľba“ pri vysokej sledovanosti spolu cez 1,2 milióna divákov (v relácii zaznelo: podvod, falšovanie, obvinenie, polícia, organizovaná skupina, pozmeňovanie zmenky a pod., za odvysielanie relácií sa TV Markíza musela žalobcovi vo vysielaní relácie ospravedlniť, a to v dňoch 5.10.2020, 12.10.2020, 19.10.2020). O trestnom stíhaní verejne písal týždenník Trend (je ta uverejnená prvá strana Uznesenia o vznesení obvinenia), portál webnoviny.sk, topky.sk, Hospodárske noviny a Košický korzár (najčítanejší denník v Košickom kraji, kde bol žalobca uvedený celým menom, za asistencie hovorkyne špeciálnej prokuratúry a uverejnenia, že žalobcovi hrozí trest až 20 rokov). Vo všetkých článkoch a príspevkoch bola jeho osoba spojená s obvinením, podvodom, falšovaním, dokonca bol označený za vraha, člena organizovanej skupiny, člena bytovej mafie (TV Markíza). Dodnes zadaním jeho mena do vyhľadávača Google sa zobrazí informácia o obvinení a trestnom stíhaní žalobcu. Žiadna medializácia údajnej trestnej činnosti páchanej žalobcom by sa nekonala, kedy štát proti žalobcovi takmer 11 rokov nevedol nezákonné trestné konanie. Počas trestného stíhania bol vystavený neoprávnenému zásahu do jeho súkromia, osobných a osobnostných práv a to nezákonným pol roka trvajúcim odpočúvaním a zachytávaním záznamov a údajov z telekomunikačnej prevádzky (SMS). Uvedené vyplýva zo spisu vedeného Špecializovaným trestným súdom v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, ako aj z postoja Najvyššieho súdu SR. Postup vyšetrovateľa, prokuratúry a sudcov pre prípravné konanie označili za nezákonný. V súkromnej sfére sa s ním v roku 2008 po zverejnení informácií o jeho trestnom stíhaní po dva a pol ročnom vzťahu rozišla vtedajšia priateľka. Odstupom času bývalá manželka C.. B.. K. Š., D.. úvodom roku 2020 absolvovala výberové konania na miesto sudcu. Pred začiatkom výberového konania bol pred všetkými prítomnými uchádzačmi o funkciu sudcu predsedom výberovej komisie a podpredsedom Krajského E. H. L. C.. C. G. prečítaný list adresovaný pôvodne Národnému bezpečnostnému úradu, ktorý bol postúpený a 11.1.2017 doručený Súdnej rade SR a neskôr postúpený Krajskému súdu v Košiciach. Bolo v ňom uvedené, že jeho manželka: „Nedisponuje dostatočnou morálnou kvalitou už z toho dôvodu, že jej manžel C.. C. Š. je trestne stíhaný za obzvlášť závažný zločin podvodu falšovania zmienek, ktorá je vedená pred Najvyšším súdom SR.“ Ak by štát nezačal a nevedol nezákonné trestné konanie voči mojej osobe, nikdy by k poníženiu, zahanbeniu a uvedenému zásahu do súkromia mne blízkej osoby a matke mojich dvoch detí nebolo došlo. Zdôraznil, že absolvoval šesť vyšetrovacích úkonov v prípravnom konaní (každý trval viac ako hodinu, z toho päť (jeden z toho bolo záverečné preštudovanie spisu) pred Prezidiom policajného zboru, Úradom boj proti korupcii - Východ. Žalobca sa trinásťkrát zúčastnil trestného konania pred Špecializovaným trestným súdom (dvanásť krát trvali hlavné pojednávania približne po štyri až päť hodín), teda pred súdom, v ktorého právomoci sú najzávažnejšie viacnásobné vraždy, úkladné vraždy, trestné činy terorizmu, zločinecké a organizované skupiny, najzávažnejšie daňové trestné činy

a krátenia DPH v stá miliónových sumách. Bol postavený na roveň najväčších vrahov, vyvrheľov a zločincov Slovenskej republiky. Takmer 11 rokov vedené trestné konanie voči žalobcovi malo následky a prudké reakcie, nervozita a hnev žalobcu, ktoré a prejavovali najviac v jeho súkromní. Žalobca sa voči svojej bývalej manželke v dôsledku nervozity a úzkosti správal hnevľivo, nevrlo, čo v spojení s inými okolnosťami viedlo k rozpadu rodiny a manželstva žalobcu. Pretože čas sa vrátiť nedá a niektoré negatívne dôsledky, ktoré štát svojim postupom zapríčinil sa nedajú reštituovať do pôvodného stavu, je namieste kompenzovať ich peňažnou náhradou. V príčinnej súvislosti s nezákonným trestným stíhaním Slovenská advokátska komora začala voči žalobcovi ako advokátovi disciplinárne konanie. Ak by nezákonné trestné stíhanie nezačalo (odhliadnuc od okolnosti, že začalo 10 rokov pred zápisom žalobcu do zoznamu advokátov), nikdy by ku disciplinárnemu konaniu Slovenskej advokátskej komory voči advokátovi nemohlo ani začať. Každé aj začaté disciplinárne konanie advokáta sa zapisuje do matriky SAK a má vplyv na budúcu kariéru advokáta a možné zastavenie funkcií v orgánoch SAK. V čase začatia nezákonného trestného konania úvaha súdu o výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch nebola limitovaná súčasným znením § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. a preto ním nie je súd v okolnostiach tohto prípadu viazaný. Za prvý deň omeškania s náhradou škody žalobcovi zo strany žalovanej (6.12.2018) označil deň nasledujúci po právoplatnosti oslobodzujúceho Rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-47/32/2013 zo dňa 25.5.2018, ktorý bol právoplatný a vykonateľný dňa 5.12.2018.

5. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu XX.XX.XXXX poukázala na to, že za nezákonné rozhodnutie označuje uznesenie vyšetrovateľ Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii H. H. L. Č.: D.-XX/BPK-H.-XXXX Q. XX.X.XXXX, ktorým bolo žalobcovi a D. F. vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin v štádiu pokusu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v spojení s uznesením, ktorým prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sťažnosť žalobcu proti tomuto uzneseniu zamietla a podala obžalobu pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokusom trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona. Pre vznik absolútnej objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím musí byť súčasne naplnená existencia nezákonného rozhodnutia, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou, pričom uplatnenie nároku na náhradu škody je podmienené zrušením alebo zmenenou takéhoto rozhodnutia pre nezákonnosť príslušným orgánom. Žalovaná má za to, že pre absenciu nezákonného rozhodnutia zodpovednostný vzťah štátu a žalobcu titulom škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nevznikol a navyše napádané rozhodnutie nebolo zmenené ani zrušené žiadnym orgánom pre jeho nezákonnosť. Zákon č. 514/2003 Z. z. nedefinuje pojem „nezákonné rozhodnutie“. Možno ho interpretovať ako rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. „Zákonnosť“ je otázkou súladu rozhodnutia s objektívnym právom (nesprávne právne posúdenie veci, nesprávne alebo nedostatočne zistený skutkový stav, vada konania) podliehajúca posúdeniu konkrétnych okolností prípadu. S poukazom na uznesenie U. E. E.. Q.. XCdo/XXX/XXXX Q. XX.X.XXXX uviedla, že súd rozhodujúci o uplatnenom nároku na náhradu škody nie je oprávnený posudzovať zákonnosť rozhodnutia, v ktorého dôsledku došlo k vzniku škody. Túto otázku nemôže riešiť ani ako predbežnú, keďže tú už dostatočne preukazne vyriešil orgán určený platnými právnymi predpismi. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím vyvoláva iba také právoplatné súdne rozhodnutie, ktoré bolo zrušené z dôvodu nezákonnosti, pričom tento dôvod nemusí byť v každom prípade výslovne uvedený vo výroku zrušujúceho rozhodnutia, avšak na druhej strane musí byť nezákonnosť rozhodnutia v odôvodnení rozhodnutia, ktorým je pôvodné rozhodnutie zrušené alebo zmenené, konštatovaná, resp. odvoditeľná. Poukázala pritom na nález Ústavného súdu SR vo svojom náleze sp. zn. IV. ÚS 159/2012 z 3.7.2012, ktorý odkazuje na jeho ďalší nález sp. zn. II. ÚS 25/2011 z 24.3.2011. V čase vydania uznesenia vyšetrovateľa o vznesení obvinenia žalobcovi boli splnené všetky zákonné podmienky upravené Trestným poriadkom na jeho vydanie. Obdobne o sťažnosti žalobcu ako obvineného voči uzneseniu o vznesení obvinenia rozhodla prokurátorka po posúdení napadnutého uznesenia a jemu predchádzajúceho konania, podľa skutkového stavu zisteného z dôkazov vykonaných do vznesenia obvinenia. Skutočnosť, že sa pravdepodobnosť o spáchaní skutku v priebehu vyšetrovania nepotvrdila, nemá bez ďalšieho za následok nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia. Oslobodzujúci rozsudok bol vydaný na základe výsledkov dokazovania na hlavnom

pojednávani, a to po vyhodnotení dôkazov v súlade so zásadou „in dubio pro reo,“ čo nezakladá záver o nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia. Vyšetrovateľ v prípade, ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, nemá inú zákonnú možnosť, iba vydať uznesenie o vznesení obvinenia. Uznesenie o vznesení obvinenia sa nestalo nezákonným len preto, že bol žalobca neskôr oslobodený spod obžaloby. Rovnako sa vyslovil i Ústavný súd SR vo svojom náleze č. k. II ÚS 163/2013-50 z 13.11.2013. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3 Cdo 201/2007 z 30.7.2008 dospel k záveru, že orgány činné v trestnom konaní zákonným konaním v rámci trestného konania nemôžu neoprávnene zasiahnuť do osobnosti fyzickej osoby, a teda fyzickej osobe následne ani nemôže vzniknúť nárok na nemajetkovú ujmu, keďže nedošlo k neoprávnenému zásahu do jeho osobnosti. V tejto súvislosti poukázala aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci sťažnosti Č.. XX XXX/XX, M. proti Č. A. Q. XX.X.XXXX, R. XX odôvodnenia. K uplatnenej výške náhrady škody uviedla, že žalobca nepreukázal úhradu nákladov na ubytovanie v Bratislave v dňoch 4.12. - 5.12.2018, ktorých náhradu si uplatňuje vo výške 45 eur a ubytovania v Banskej Bystrici v termínoch 23.2. - 25.2.2015 a 29.3. -31.3.2015 predložil súdu doklad preukazujúci v obidvoch prípadoch úhradu sumy ubytovania 106 eur a nie 108 eur ako si to uplatňuje žalobca. Žalobca nepreukázal hotové výdavky jeho obhajcu C.. T. týkajúce sa ubytovania 26.1. - 28.1.2011 v sume 274 eur. Žalobca taktiež nepredložil doklad týkajúci sa nákladov za náhradu PHM, ktorú si uplatňuje. V rozpore s § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. je doba omeškania uplatnených úrokov počítaná s počiatkom odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica v rozpore so zákonom. Žalobca nepreukázal vznik ujmy spočívajúci v spôsobení psychickej ujmy, príčinnú súvislosť zhoršenia rodinných vzťahov a poškodenia v pracovnom a spoločenskom živote. K argumentácii žalobcu o mediálnych atakoch na jeho osobu je potrebné uviesť, že namietané aktivity médií neboli iniciované, realizované a nemôžu byť spájané s činnosťou a zodpovednosťou prokuratúry. Otázku výšky nemajetkovej ujmy je potrebné v každom prípade posudzovať individuálne. Výška nemajetkovej ujmy je aktuálne limitovaná ustanovením § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. v spojení s ustanovením § 5 až 7 zákona č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi. Podľa § 5 zákona č. 215/2006 Z. z. ak bola trestným činom spôsobená smrť, obeť násilného trestného činu má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy. Podľa § 6 zákona č. 215/2006 Z. z. celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy. Žalobca síce namieta, že uvedený zákonný limit nie je možné v tomto prípade aplikovať, pretože v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia (31.8.2010) nebolo ustanovenie § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. v platnosti, ale až po 1.1.2013. Žalovaná je však toho názoru, že v prípade uznania existencie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné sa uvedeného kritéria zákonného limitu pridržiavať a zohľadniť ho pri určení výšky škody, a to aj napriek tomu, že súd uvedeným zákonným ustanovením v tomto prípade nie je viazaný. Je pravdou, že trestné stíhanie sa začalo ešte v roku 2010, avšak žalobcom namietaný stav, ktorý označuje za nezákonný, trval až do konca roku 2018, kedy bol právoplatne oslobodený spod obžaloby. Počas uvedeného obdobia sa ustanovenie § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. stalo platným a účinným. Žalobca len všeobecne poukázal na zásah trestného stíhania do dobrej povesti, rodinného a pracovného života, ako aj na vzniknutú psychickú ujmu, ktorú však nepodložil žiadnymi lekáorskými správami. Pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sa vyžaduje významná ujma, ktorou nemôže byť samotné vedenie zákonného trestného stíhania. Nakoľko priznanie nemajetkovej ujmy je možné len vo výnimočných prípadoch, žalobca neuniesol dôkazné bremeno k okolnostiam, ktoré zakladajú výnimočnosť jeho konkrétnej situácie až do takej miery, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením. Žalovaná dala na záver do pozornosti súdu rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/265/2018 z 22.5.2019, v ktorom odvolací súd vyjadruje právny záver, že „výška nemajetkovej ujmy žalobcu nemôže byť postavená na roveň odškodnenia obetí násilných trestných činov, ktorými bola spôsobená smrť. Nemajetková ujma vzniknutá hoc aj nezákonným vedením trestného stíhania, pri ktorom nedošlo k úmrtiu nemôže byť odškodňovaná v rovnakej výške ako úmrtie spôsobené trestným činom, nakoľko sa jedná o diametrálne odlišné ujmy poškodených.“

6. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu 10.2.2022 vzal žalobu o zaplatenie 1.356,18 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 6.12.2018 do zaplatenia a o zaplatenie 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 8.359,08 eur od 6.12.2018 do 14.4.2020 späť a žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie náhrady škody 8.359,08 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch 50.200 eur všetko spolu s úrokom z omeškania 5% ročne od 15.4.2020 až do zaplatenia. Vzal tak späť aj žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy 38.000 eur. V časti úrokov z omeškania 5% ročne zo zostávajúcej nemajetkovej

ujmy od 15.4.2020 žalobu rozšíril. Na vyjadrenie žalovanej reagoval tak, že nikdy nežiadal, aby súd ako predbežnú otázku skúmal nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, či postupu prokurátora, lebo tú konštatoval Špecializovaný trestný súd a Najvyšší súd SR. Ak by boli rozhodnutia a postupy žalovanej zákonné, žalobca by bol odsúdený. Žalovanou zmienené nálezy sa vzťahujú na situácie napr. v správnom súdnictve. Práve preto v prílohe č. 10 k žalobe poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Mcdo/15/2009 z 18. augusta 2010 Podľa názoru žalovanej v trestnom konaní proti žalobcovi nemožno považovať za nezákonný žiaden úkon prokuratúry, teda všetko, čo voči žalobcovi podnikli OČTK bolo zákonné, paradoxne však ŠTS (opakovane dvakrát) ako aj NS SR zhodne konštatovali, že rozhodovanie a postup voči žalobcovi, za ktorý zodpovedá žalovaný neboli v súlade so zákonom. Prokuratúra v prípade žalobcu bdela nad zákonnosťou postupu vyšetrovateľov, ktorú zavŕšila podaním neúspešnej obžaloby, čo má byť dôkazom zákonnosti a teda opodstatnenosti konania prokuratúry. Žalobca nespochybňuje, že ak je dostatočne odôvodnený záver, že skutok spáchala určitá osoba môže vyšetrovateľ dozorovaný prokurátorom vzniesť obvinenie, ani to, že uznesenie o vznesení obvinenia procesne posúva trestné stíhanie do ďalšieho štádia. Kľúčovým však je, či je vôbec dostatočne odôvodnený záver, že skutok (a ten či sa stal) spáchala určitá osoba. A o tom rozhodujú OČTK a ak sa preukáže opak, potom je potrebné za takéto rozhodnutie a úkony OČTK niesť zodpovednosť nielen z právneho hľadiska, ale aj slušnosti a morálky. Ak by sa žalovaná rozhodovala inak, ako sa počas celého trestného stíhania rozhodovala, teda v súlade s právnym poriadkom, potom by nikdy k spájaniu žalobcu s trestným stíhaním, ktoré navždy ostane na internete, nedošlo. Je potrebné si uvedomiť že široká laická verejnosť iba málokedy rozlišuje medzi obvinením či obžalobou a odsúdením. Žalobca súhlasí s názorom žalovanej, že každý prípad treba posudzovať individuálne a aj s názorom, že v tomto prípade nie je súd ustanovením a limitmi podľa § 17 ods. 4 zákon č. 514/2003 Z. z. viazaný. Zákon č. 514/2003 Z. z. (§ 17) jasne rozlišuje škodu (majetková sféra) a nemajetkovú ujmu (imateriálna, osobnostná sféra). Kým škoda sa preukazuje, podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy „sa určuje s prihliadnutím najmä na ...“, teda sa ako taká nepreukazuje. Navyiac, lekárske správy nie sú jedinou možnosťou ako preukázať psychickú ujmu. Žalobca nemusí disponovať žiadnymi lekáskymi správami o psychickej ujme (čo nie je zhodné s diagnózou z odboru psychiatrie) napríklad aj preto, že sa nechcel dať liečiť. Už samotné vystavenie súkromnej fyzickej osoby viac ako jedenásťročnému prenasledovaniu zo strany OČTK, najsamprv od začatia trestného stíhania, potom od vznesenia obvinenia a postavenia žalobcu pred ŠTS, znamená značnú ujmu na psychike stíhanej osoby, pocity úzkosti, depresie a nevoľnosti, obzvlášť v prostredí a pri praktikách vtedajších OČTK. Určenie okolností a výšky nemajetkovej ujmy je samozrejme vecou súdu. Vzhľadom na námietky žalovanej voči výške uplatnených trov ozrejnil, že stravné v roku 2015 bolo 5 - 12 hodinová cesta 4,20 eur, 12 - 18 hodinová cesta 6,30 eur, nad 18 hodinová cesta 9,80 eur, stravné v roku 2018 :nad 18 hodinová cesta 10,90 eur. Celkové stravné žalobcu v roku 2015 za 17 dní x 9,80 eur je 166,60 eur, v roku 2018 za dva dni je 21,80 eur, spolu 188,40 eur. Cesty do sídla dotknutých súdov na hlavné pojednávania pred Špecializovaným trestným súdom Pezinok - pracovisko Banská Bystrica (13.7.2015) absolvoval žalobca troma osobnými automobilmi, z toho osem ciest na hlavné pojednávania pred Špecializovaným trestným súdom Pezinok - pracovisko Banská Bystrica automobilom D. XXX Y.: L. XXXEG, C. V. K. I. Y. XXXHY (na vyhlásenie rozsudku pred ŠTS BB dňa 13.7.2015) K. K. Š. E. Y. L. XXXKB (na hlavné pojednanie pred NS SR dňa 4.12.2018). Priemerná spotreba použitých automobilov podľa technických preukazov je Peugeot 407 5,5 litra na 100km, Golf 6,2 litra na 100km, Superb 4,6 litra na 100km. Základná náhrada za opotrebovanie automobilu bola v relevantnom čase od roku 2015 do roku 2018 fixná vo výške 0,183 eur za kilometer cesty automobilom, čo činilo pri vzdialenosti 460km do Banskej Bystrice sumu 84,18 eur. V prípade Bratislavy pri vzdialenosti 810km to činí 148,23 eur. Vzdialenosť Q. Košíc do Banskej Bystrice po najrýchlejšej trase autom je 230 km, t. j. cesta tam aj späť meria 460 km. Vzdialenosť autom z Košíc do Bratislavy je 405 km - tam aj späť 810 km. Uviedol, že absolvoval osem ciest na pojednávania Peugeotom 407 (do Banskej Bystrice) - 13.1.2015, cena PHM 1,269/l, náklady 116,29 eur (PHM 32,11 + 84,18), 15.6.2015, cena PHM 1,344/l, náklady 118,18 eur (PHM 34 + 84,18), 23.2.2015 cena PHM 1,117/l, náklady žalobcu 112,44 eur (PHM 28,26 + 84,18), 29.3.2015, cena PHM 1,167/l, náklady žalobcu 113,71 eur (PHM 29,53 + 84,18), 16.4.2015, cena PHM 1,194/l, náklady žalobcu 114,39 eur (PHM 30,21 + 84,18), 24.5.2015, cena PHM 1,215/l, náklady žalobcu 114,92 eur (PHM 30,74 + 84,18), 2.6.2015 cena PHM 1,202/l, náklady žalobcu 114,59 eur (PHM 30,41 + 84,18), 6.7.2015 cena PHM 1,173/l, náklady žalobcu 113,86 eur (PHM 29,68 + 84,18); Golfom (do Banskej Bystrice) 13.7.2015 cena PHM 1,557/l, náklady žalobcu 128,59 eur (PHM 44,41 + 84,18), cesta škodou Superb (do Bratislavy) 4.12.2018 cena PHM 1,224/l, náklady žalobcu 199,47 eur (PHM 51,24 + 148,23). Celkové cestovné náklady žalobcu boli 1.246,44 eur. N8km.ady za ubytovanie v súvislosti so súdnym konaním si uplatnil za dni 24.5. - 25.5.2015 vo výške 54 eur, 6.7. - 9.7.2015 vo výške 162 eur, 2.6. - 4.6.2015 vo výške 108 eur, 16.4. - 17.4.2015 vo výške 54 eur, 31.3.2015 vo výške 53 eur,

23.2. - 25.2.2015 vo výške 106 eur, 29.3.- 30.3.2015 vo výške 106 eur, 4.12.- 5.12.2018 vo výške 45 eur, spolu náklady na ubytovanie žalobcu v Banskej Bystrici 688 eur. Náklady obhajoby žalobcu podľa tarify predstavujú 6.236,24 eur. Žalobca s poukazom na § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. upravil úrok z omeškania od 15.4.2020, kedy bolo žalobcovi zo strany žalovaného oznámené (doručené oznámenie), že jeho nárok bol predbežne prerokovaný, ale uspokojený nebude.

7. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie listinným dôkazmi vrátane pripojeného spisu Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-47/32/2013, výsluchom žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Medzi stranami sporu nebol sporný (v žalobe tvrdený) priebeh trestného stíhania žalobcu, keď mu 31. augusta 2010 v zmysle ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku ČVS: PPZ-46/BPK-V-2008 bolo vnesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin v štádiu pokusu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona (ďalej len uznesenie), proti ktorému podal sťažnosť, ktorá bola Úradom špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zamietnutá. Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 25. mája 2018 sp. zn. BB-4T/32/2013 bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 44/08 - 192 zo 14.6.2013 pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokusom trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý boli obžalovaní stíhaní. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. decembra 2018 pod sp. zn. 3To/8/2018 bolo odvolanie prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zamietnuté.

9. Sporným nebolo ani to, porným nebolo ani to, že Listom z 31. januára 2020 sa žalobca obrátil na Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so žiadosťou o predbežné prerokovanie a priznanie nároku na náhradu škody. Listom z 2. apríla 2020 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky oznámila, že pre uspokojenie nároku na náhradu škody uplatnené v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku neboli zistené zákonné podmienky.

10. Zo Zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavretej 13. októbra 2010 medzi klientom C.. C. Š. K. K. C.. Ľ. T., K. Q. K. L. T. K. T. E. E. A. X, XXX XX R. R. vyplynulo, že klient splnomocnil advokáta na všetky úkony obhajoby v trestnom konaní, v ktorom je trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin v štádiu pokusu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ v Košiciach ČVS: PPZ-46/BPK-V-2008 z 31. augusta 2010.

11. Z Faktúry č. 283/2015 dodávateľa BABYOS s. r. o. HOTEL - PENZIÓN KÚRIA z 23.2.2015 so splatnosťou 23.2.2015 bolo odberateľovi C.. C. Š. L. fakturované ubytovacie služby 1 osoba/2 noci 106 eur; forma úhrady hotovosť.

12. Z Faktúry č. 450/2015 dodávateľa BABYOS s. r. o. HOTEL - PENZIÓN KÚRIA z 30.3.2015 so splatnosťou 30.3.2015 bolo odberateľovi C.. C. Š. fakturované ubytovacie služby 1 osoba/2 noci 106 eur; forma úhrady platobná karta.

13. Z Faktúry č. 452/2015 dodávateľa BABYOS s. r. o. HOTEL - PENZIÓN KÚRIA z 31.3.2015 so splatnosťou 31.3.2015 bolo odberateľovi C.. C. Š. fakturované ubytovacie služby 1 osoba/1 noc 53 eur; forma úhrady kartou.

14. Z pokladničného dokladu vystaveného prevádzkou HOTEL - PENZIÓN KÚRIA z 17.4.2015 vyplynula cena za ubytovanie XX.X.XXXX - XX.X.XXXX C.. C. Š. XX Y.

15. Z pokladničného dokladu vystaveného prevádzkou HOTEL - PENZIÓN KÚRIA z 25.5.2015 vyplynula cena za ubytovanie XX.X.XXXX - XX.X.XXXX C.. C. Š. XX Y..

16. Z pokladničného dokladu vystaveného prevádzkou HOTEL - PENZIÓN KÚRIA z 4.6.2015 vyplýva cena za Z. X.X.XXXX - X.X.XXXX C.. C. Š. XXX Y..

17. Z pokladničného dokladu vystaveného prevádzkou HOTEL - PENZIÓN KÚRIA z 9.7.2015 vyplýva cena za ubytovanie 6.X.XXXX - X.X.XXXX C.. C. Š. XXX Y.

18. Z prehľadu nákladov žalobcu v celkovej výške 9.715,26 eur vyplýva, že ide o úkony právnej služby vykonané obhajcom C.. L. T. vo veci obhajoby C.. C. Š. v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB 4T/32/2013:

- 3.10.2010 - prevzatie obhajoby vrátane prvej porady s klientom 127,44 eur,
- 13.1.2011 - porada s klientom v AK Banská Bystrica 16:00 - 17:30 hod. 42,48 eur,
- 26.1.2011 - výsluchy na Prezídium PZ UBPK (Úrad boja proti korupcii) Košice - obvinený C.. Š. 10:50 - 11:10 hod. 127,44 eur K. B.. D. F. XX:XX hod. - 11:40 hod. 127,44 eur,
- 27.1.2011 - výsluch svedkyne U. D. X:XX - XX:XX T.. K. E. G. D. XX:XX - XX:XX T.. E. XXX,XX Y.,
- 28.1.2011- výsluch svedka B.. H. T. 9:00 - 9:35 hod., výsluch svedka K. H. 9:40 - 9:50 hod., výsluch svedka C.. C. Č. 10:05 - 10:15 hod. spolu 127,44 eur,
- 30.5.2011 - konfrontácia obv. C.. C.. Š. K. U. D. X:XX - 12:45 hod., výsluch sv. A. G. 12:50 - 13:20 hod., konfrontácia obv. C.. C.. Š. K. G. D. 13:20 - 14,00 hod. spolu 523,64 eur,
- XX.6.2011 - porada s klientom C.. C.. Š. v AK Banská Bystrica 15:00 -16:00 hod. 84,94 eur,
- 16.2.2012 - výsluch na PZ ÚBPK Košice sv. B.. H. T. 9:30 - 10:30 hod., výsluch sv. B.. A. G. 10:35 - 10:55 hod., výsluch sv. JUDr. G. Q. 11:00 -11:30 hod. spolu 133,80 eur,
- 12.3.2012 - návrh na vykonanie dôkazov zaslaný na D. Ú. Košice 133,80 eur,
- 25.4.2012- výsluch C.. C.. Š. U. D. D. Z. Košice 8:30 - 10,15 hod. 133,80 eur,
- 25.6.2012 - preštudovanie vyšetrovacieho spisu na Prezídium D. Z. L. 11:45-13:15 hod.133,80 eur,
- 24.2.2015 - hlavné pojednávanie Špecializovaného trestného súdu Banská Bystrica 9:30 - 16:00 hod. 444,66 eur,
- 25.2.2015 - hlavné pojednávanie Špecializovaného trestného súdu Banská Bystrica 9,45 - 12,15 hod. 296,44 eur,
- 30.3.2015 - hlavné pojednávanie ŠTS BB 9:30 - 15:30 hod. 444,66 eur,
- 31.3.2015 - hlavné pojednávanie ŠTS BB 9:30-14:15 hod. 296,44 eur,
- 14.4.2015 - hlavné pojednávanie ŠTS BB 9:30 - 10:00 hod. bez prejednanja veci pre 37,06 eur,
- 14.4.2015 - porada s klientom v AK BB - príprava na hlavné pojednávanie od 10:30 - 12:00 hod. 98,82 eur,
- 17.4.2015- hlavné pojednávanie ŠTS BB 9:00 - 10:15 hod. 148,22 eur,
- 18.5.2015- hlavné pojednávanie ŠTS BB 9:30 - 15:00 hod. 296,44 eur,
- 25.5.2015- hlavné pojednávanie ŠTS BB 9:30 - 11:30 hod; 13:00 - 14:00 hod. 296,44 eur,
- 3.6.2015- hlavné pojednávanie ŠTS BB 10:00 - 12:00 hod; 13:00 - 14:30 hod. 296,44 eur,
- 4.6.2015- hlavné pojednávanie ŠTS BB 10:00 - 12:00 hod; 13:00 - 14:30 hod. 296,44 eur,
- 7.7.2015- hlavné pojednávanie ŠTS BB 09:30 - 11:45 hod; 13:10 - 15:00 hod. 296,44 eur,
- 7.7.2015- príprava písomnej záverečnej reči s klientom v AK BB 17:30 - 19:15 hod. 148,22 eur,
- 8.7.2015- hlavné pojednávanie ŠTS BB 9:45 - 12:30 hod. 294,44 eur,
- 25.5.2018 - hlavné pojednávanie ŠTS BB 9:00 - 11:30 hod. - vyhlásenie rozsudku 162,71 eur,
- 5.12.2018- verejné zasadnutie NS SR 9:00 - 10:00 hod. 162,71 eur. Spolu úkony právnej služby (obhajoby) 6.236,24 eur.

19. Náhrada hotových výdavkov obhajcu C.. L. T. a strata času za cesty vykonané v r. 2010 - 2012 na osobnom vozidle typu Š. E. s priemernou spotrebou nafty 6,6 l/100km, marec 2012 - marec 2018 boli na motorovom vozidle VW Tiguan, marec 2018 - december 2018 na vozidle Škoda Kodiaq na trase Banská Bystrica - Košice (s výnimkou jednej cesty na trase Banská Bystrica - Bratislava) a späť:

- 26.1. - 28.1.2011 - 8 hod. (cesta BB - Košice trvala 4 hodiny) 319,73 eur,
- 30.5.2011 - 7 hod. (cesta trvala 3,5 hod.) 295,03 eur
- 16.2.2012 - 8 hod. (cesta trvala 4 hod.) 327,20 eur
- 25.4.2012 - 6 hod. (cesta trvala 3 hod.) 276,36 eur
- 25.6.2012 - 7 hod. (cesta trvala 3,5 hod.) 301,78 eur
- 5.12.2015 - 5 hod. (BB - BA a späť- cesta trvala 2,5 hod.) 268,65 eur.

20. Výdavky na nocľazné - ubytovanie na dve noci v dňoch 26.1. -28.1.2011 274 eur, spolu 2.062,75 eur. Náhrada za ubytovanie a náhrada za PHM 1.416,27 eur vynaložené C.. C. Š. za ubytovanie v Banskej Bystrici 23.2. - 25.2.2015 (dve noci) 108 eur, 29.3. - 31.3.2015 (dve noci) 108 eur, 16.4.2015 54 eur, 24.5. - 26.5.2015 (dve noci) 108 eur, 2.6. - 4.6.2015 (dve noci) 108 eur, 6.7. - 9.7.2015 (tri noci) 162 eur, ubytovanie v Bratislave 4.12 - 5.12.2018 45 eur, náhrady PHM na ceste Košice- Banská Bystrica a späť (sedem ciest, jedna 39,66 eur) 277,62 eur, náhrady PHM na ceste Košice- Bratislava a späť 4.12. - 5.12.2018 67,65 eur

21. Z prehľadu sadzieb stravného (diéty) v roku 2015 vyplynulo, že pri pracovnej ceste v trvaní 5 - 12 hod. je 4,20 eur, 12 - 18 hod. 6,30 eur a 18 a viac hod. 9,80 eur; v roku 2018 v trvaní 5 - 12 hod. 4,80 eur, 12 - 18 hod. 7,10 eur a 18 a viac hod. 10,90 eur.

22. Z kópie technického preukazu motorového vozidla Peugeot vyplynulo, že spotreba bola 5,5 l/100 km; z kópie technického preukazu motorového vozidla Volkswagen Golf vyplynulo, že spotreba bola 6,2 l/100 km; z kópie technického preukazu motorového vozidla ŠKODA SUPERB H.vyplynulo, že spotreba bola 4,6 l/100 km.

23. Z Potvrdenia Advokátskej kancelárie T. K. G., K. C.. L. T. Q. XX. W. XXXX vyplynulo, že klient C.. C. Š. si splnil všetky svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb a zaplatil odmenu advokáta v plnej výške na základe vystavených faktúr platbami na účet advokáta.

24. Z Potvrdenia z 9.11.2020 Slovenskej basketbalovej asociácie vydaného na žiadosť žalobcu vyplynulo, že C. Š. pôsobil voči SBA ako štatutár basketbalového klubu BK Viktoria Košice v rokoch 2000 - 2008 a ako člen Dozornej rady SBA v rokoch 2006 - 2008. Družstvo žien basketbalového klubu BK Viktoria Košice obsadilo v najvyššej súťaži žien (Extraliga ženy) 3. miesto v hracom období 2007/2008.

25. Z prepisov reportáží z relácie Paľba (č. I. 54 až 59) bolo zrejmé, že ich predmetom boli okolnosti týkajúce sa žalobcu a G. D. ohľadne vystavenia zmenky na 7,5 milióna korún, v súvislosti s ktorou bola vedená exekúcia na podklade exekučného titulu rozhodcovského rozsudku.

26. Z článku na internetovom portáli topky.sk (č. I. 60 až 62) bolo zrejmé, že asistent poslanca E. - E. G. I. D. F.. G.. je trestne stíhaný za obzvlášť závažný zločin podvodu a za falšovanie a pozmeňovanie cenných papierov, ktoré sa týka aj C. Š., ktorí boli označení ako podvodníci, ktorý obrali manželov o celoživotné úspory.

27. Z článku časopisu TREND z 18. októbra 2012 (č. I. 63 a 64) bolo zrejmé, že asistent poslanca Smeru - SD G. I. D. F.. je trestne stíhaný za obzvlášť závažný zločin podvodu a za falšovanie a pozmeňovanie cenných papierov v spolupáchateľstve s C. Š., pričom poškodenými boli manželka D.Š., ktorí v exekúcii takmer prišli o dve nehnuteľnosti. Zároveň bola uverejnená prvá strana uznesenia o vznesení obvinenia Prezídium policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, odborom boja proti korupcii Východ ČVS. PPK-46/BPK-V-2008 z 31. augusta 2010.

28. Z Monitoringu médií z 24.5.2018, Korzár; 118/2018 (č. I. 65 a 66) vyplynula informácia o uskutočnení hlavného pojednávania na Špecializovanom trestnom súde v Banskej Bystrici obžalovaného C. Š. obžalovaného zo zločinu podvodu a zločinu poškodzovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov, pričom mu hrozí až 20 rokov za mrežami.

29. Z e-mailovej správy O. G..E. K. R..H..E., predloženej žalobcom vyplynulo, že s G. Q. ukončila vzťah z dôvodu, že zrejme je niekým iným, za koho ho dva a pol roka pokladal a nedokázala by žiť s niekým, kto spravil taký podvod a nechce po svojom boku podvodníka, človeka, od ktorého nevie, čo môže čakať.

30. Z Listu C. T., poškodeného spoločnosti Rapid Life a. s. adresovaného NBÚ a doručeného Kancelárii Súdnej rady Slovenskej republiky (č. I. 68) vyplynulo upozornenie, že manžel C.. B.. K. Š., kandidátky na sudkyňu, je trestne stíhaný za obzvlášť závažný zločin podvodu a falšovania zmeniek, ktorá tak nedisponuje presvedčivou morálnou kvalitou, keď pochybnosti o nej ako sudkyňi sa dajú vyvodiť z konania jej manžela.

31. Z článku na internetovom portáli Kozár Košice zo 7.11.2020 vyplynulo, že stíhanej advokátke a bývalej sudkyňi L. N. bolo v konaní proti Slovenskej republike právoplatne priznaná suma 230.000 eur za nezákonnú väzbu, pričom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu bolo Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky podané dovolanie.

32. Z Návrhu na začatie disciplinárneho konania zo 16. januára 2019 bolo zrejmé, že predseda Revíznej komisie Slovenskej advokátskej komory podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti C.. C. Š. s odôvodnením, že jeho konaním došlo k porušeniu povinností advokáta napriek tomu, že v dobe jeho zápisu do zoznamu advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou (1.10.2017) mal vedomosť o tom, že je na základe obžaloby z 14.6.2013 voči nemu na Špecializovanom trestnom súde Pezinok, pracovisku Banská Bystrica pod sp. zn. BB-4T/32/13 vedené trestné konanie vo veci obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 4 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, túto skutočnosť bezodkladne po svojom zápise do zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komore neoznámil.

33. Z článku na internetovom portáli spotrebiteľskécentrum.sk vyplynulo, že C.. C. Š. C.e obvinený z podvodu a falšovania zmieniek v hodnote niekoľkých miliónov vtedajších korún.

34. Žalobca v rámci svojho výsluchu uviedol, že náklady trestného stíhania boli morálne dĺžkou toho trestného stíhania. Ísť 13x pred špecializovaný trestný súd nie je sranda, pred Najvyšší súd to je druhá vec. Náklady na obhajcu boli oveľa vyššie ako si uplatňuje. Štát mu dlží toľko, že to nemôže ani zaplatiť, lebo sa to nedá. Suma 52.000, čo vyrátal, vyplýva z toho, že 9,9 rokov ho stíhali a podľa uznesenia ústavného súdu 620 eur za mesiac trestného stíhania nie je neadekvátne; kvantifikoval to za oveľa nižší trest ako mu navrhovala prokurátorka, teda 16 rokov, keď za vraždu dávajú menej. Trestne stíhaný nie je a v inej veci ani nebol. Pokiaľ ide o odstúpenie z postov, funkcií, ktoré zastával v rámci športových aktivít mu bolo naznačené, že pre prebiehajúce trestné stíhanie nespĺňa morálne požiadavky pre zastavanie takýchto funkcií, a preto odstúpil sám. V súvislosti s reláciou Paľba Televíziu Markíza zažaloval a po 10 rokoch sa mu ospravedlnili. Zároveň dostal 25.000 eur po zdanení 16.500 eur, ktorú vzhľadom na všetky okolnosti považuje za nedostatočnú, pretože nie je spôsobilá nahradiť morálnu ujmu, ktorá mu vznikla vedením trestného stíhania voči nemu. Aj voči ostatným denníkom si uplatňuje svoje nároky z titulu informovania o jeho trestnom stíhaní, ale tieto nie sú doposiaľ skončené. Zdôraznil, že príčinou všetkých spomínaných mediálnych útokov bolo konanie prokuratúry v nadväznosti na postup ostatných orgánov činných v trestnom konaní resp. súdov. Pokiaľ ide o negatívny vplyv trestného stíhania na jeho psychický stav uviedol, že ide napr. rozpad manželstva. Nehovorí, že stratil rozum, ale stratil manželstvo aj dve deti. V súvislosti s psychickým stavom lekára nenavštívil, ale to neznamená, že neutrpel nemajetkovú ujmu. Jeho manželstvo sa rozpadlo nepriamo z dôvodu vedeného trestného stíhania, vo vzťahu k iným dôvodom nemôže svedčiť za niekoho iného. V disciplinárnom konaní bol uznaný za priestupkovo nevinného alebo disciplinárne nevinného, ale bol mu uložený náklad zaplatiť konanie 640 eur a v ďalšom bol uznaný ako priestupkovo nevinný ale tiež musel zaplatiť náklady toho disciplinárneho konania.

35. Z pripojeného spisu Špecializovaného trestného súdu Banská Bystrica sp. zn. a vyšetrovacieho spisu EPZ-46/PBK-V-2008 vyplynuli tieto uskutočnené úkony právnej služby:

- prevzatie a prvá porada s klientom z 13.10.2010
- výsluchy svedkov a obvinených na prezídiu PZ Úradu boja proti korupcii Košice z 26.1.2011 - zápisnica o výsluchu obvineného C.. C. Š. od 10:50 hod. do 11:40 hod. za prítomnosti C.. L. T., výsluch obvineného Ing. D. F. od 11:25 hod. do 11.40 hod., prítomný C.. L. T.,
- výsluchy svedkov U. D. K. G. D. 27.1.2011 od 9:00 hod do 14:55 hod a od 15:00 hod. do 17:30 hod. za prítomnosti obhajcu JUDr. L. T.,
- výsluch svedkov B.. H. T., svedkyne K. H. a svedka C.. C. Č. Q. XX.X.XXXX od 9:00 do 9:35 hod., od 10:05 hod. do 10:15 hod. a od 9:40 hod. do 9:50 hod. za prítomnosti obhajcu C.. L. T.,
- konfrontácia medzi obvineným C.. Š. K. U. D., H. E. A. G. a konfrontácia medzi žalobcom a G. D. z 30.5.2011 od 9:10 hod. do 12:40 hod., od 12:50 hod. do 13:20 hod., od 13:25 hod. do 14:15 hod., prítomný bol obhajca C.. L. T. ,

- výsluchy svedkov na prezídiu PZ úradu boja proti korupcii B.. H. T., B.. A. G. K. C.. G. Q. z 16.2.2012 od 9:40 hod. do 10:25 hod., od 10:35 hod. do 10:55 hod., od 11:05 hod. 11:25 hod., bol prítomný C.. L. T.,
- návrh na vykonanie dôkazu obvineného a jeho obhajcu C.. T. z 12.3.2012 doručený prezídiu PZ úradu boja proti korupcii 15.3.2012
- výsluch žalobcu na prezídiu PZ úradu boja proti korupcii Košice z 25.4.2012 od 8:30 hod. do 8:50 hod., prítomný bol obhajca JUDr. Ľubomír Hreždovič,
- preštudovanie vyšetrovacieho spisu na Prezídiu PZ úradu boja proti korupcii Košice 25.6.2012 a bol prítomný C.. L. T.,
- hlavné pojednávanie Špecializovaného trestného súdu Banská Bystrica z 24. a 25.2.2015 od 9:30 hod. do 16:00 hod., pokračovalo 25.2.2015 o 9,45 hod. do 15,30 hod.; s tým, že na pojednávaní bola najskôr prítomná C.. C. ako náhradná obhajkyňa žalobcu, následne sa na pojednávanie dostavil obhajca obžalovaného C.. Š., C.. L. T. nebol neprítomný, keďže bol v zahraničí. Žalobca túto situáciu riešil tak, že si zvolil ďalšieho obhajcu popri C.. T. C.. C. F., ktorý bol na tomto úkone prítomný.
- hlavné pojednávanie na Špecializovanom trestnom súde Banská Bystrica 30.3.2015 od 9:30 hod. do 15:45 hod. a 31.3.2015 od 9:30 hod. do 14:05 hod. za prítomnosti C.. L. T.,
- hlavné pojednávanie na Špecializovanom trestnom súde 14.4.2015 od 9:30 hod. a pokračovalo 17.4.2015 od 9:00 hod. za prítomnosti obhajcu JUDr. T.
- hlavné pojednávanie z 18.5.2015 a 25.5.2015 od 9:30 hod. do 14:53 hod. prerušené do 25.5.2015 so začiatkom od 9:30 hod. do 14:00 hod. za prítomnosti C.. L. T.,
- hlavné pojednávanie na Špecializovanom trestnom súde 3.6.2015 od 10:00 hod. prerušené o 14:30 hod. a pokračovalo 4.6.2015 od 9:30 hod. do 14:25 hod. za prítomnosti C.. L. T.,
- hlavné pojednávanie na Špecializovanom trestnom súde v Banskej Bystrici vo 7.7.2015 od 9:30 hod. za prítomnosti C.. T. prerušené do 13.7.2015 z dôvodu vyhlásenia rozsudku 13.7.2015 od 13:40 hod. začalo hlavné pojednávanie na ktorom bol vyhlásený rozsudok, skončilo o 14:15 hod.

36. Zistený skutkový stav posúdil podľa týchto ustanovení právnych predpisov:

37. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

38. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

39. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

40. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

41. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

42. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

43. Podľa § 16 ods. 4 posledná veta zákona č. 514/2003 Z. z. ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

44. Podľa § 17 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným

zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu 8a)

45. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

46. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

47. Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka prvá veta dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Žalobca sa proti žalovanej domáha nárokov podľa § 17 a § 18 zákona č. 514/2003 Z. z. v dôsledku trestného stíhania žalobcu na podklade uznesenia o vznesení obvinenia, pričom jeho trestné stíhanie v trestnom konaní súdnom skončilo oslobodením spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa skutok, ktorý mu bol v obžalobe kladený za vinu.

50. Pasívna legitímácia žalovanej v tomto spore je vzhľadom na znenie § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. zrejmá. S účinnosťou od 1.1.2013 je orgánom oprávneným konať pred súdom za štát podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.

51. Obrana žalovanej v tomto spore bola vo vzťahu k základu nároku založená na skutočnosti, že uznesenie o vznesení obvinenia nie je nezákonným rozhodnutím podľa § 5 zákona č. 514/2003 Z. z., keď v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia boli splnené všetky zákonné podmienky a nezákonným sa nestalo len preto, že žalobca bol následne spod obžaloby v predmetnej trestnej veci oslobodený. S touto argumentáciou nie je možné súhlasiť.

52. Východiskom akceptácie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. tých subjektov, u ktorých trestné stíhanie v postavení obvineného bolo v prípravnom konaní zastavené a v konaní pred súdom v postavení obžalovaného skončilo oslobodením spod obžaloby, teda kedy nedošlo k zrušeniu uznesenia o vznesení obvinenia pre jeho nezákonnosť, je pre tento súd Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. júna 1993 sp. zn. 1 Cdo 53/93, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov, podľa ustanovení § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Súdna judikatúra tak dospela k záveru, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená. Ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté.

Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú aj po zmene právnej úpravy stále použiteľné. Také uznesenie o vznesení obvinenia je potom vzhľadom na výsledok trestného konania nutné považovať za nezákonné rozhodnutie.

53. Súd v nadväznosti na absenciu zrušenia rozhodnutia o vznesení obvinenia ďalej poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. októbra 2010 E.. zn. 4 M Cdo 18/2009 (37/2014), ktorý jednoznačne uviedol, že „pre správnu interpretáciu tohto ustanovenia (rozumej § 6 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. - pozn. súdu) nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia a doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematicky a teleologicky. Z hľadiska teleologického výkladu nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zmene) namietaného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Za správny treba považovať výklad, v zmysle ktorého z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, má zastavenie trestného stíhania (ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným) rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného (prípravného) konania ukazujú, že nejde o trestný čin, zároveň znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania.“ Rovnako tak potom v nadväznosti na vyššie citovanú právnu vetu z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 28 júna 1993 sp. zn. 1 Cdo 53/93 aj v prípade oslobodenia spod obžaloby súdom pre to, že sa organom činným v trestnom konaní neporadilo preukázať, že skutok spáchal obžalovaný, je samotné vznesenie obvinenia a trestné stíhanie nezákonné. Uvedené úvahy potvrdzuje aj neskoršie rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 21. novembra 2017 sp. zn. III. ÚS 44/2017.

54. Žalovaná svoju argumentáciu zdôvodnila aj odkazom na nález ústavného súdu II. ÚS 163/2013-50 z 13. novembra 2013. V tomto smere však nemožno opomenúť, že toto rozhodnutie ústavného súdu je potrebné vnímať predovšetkým v okolnostiach ním prejednáwanej veci, o to viac, že právny názor, na ktorý sa žalovaná z tohto nálezu odvoláva, predstavuje „vedľajšiu“ líniu úvah ústavného súdu, pretože tento nález sa prioritne venuje riešeniu otázky premlčania nároku na náhradu škody. Zároveň súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2019 sp. zn. 8Cdo/177/2017, kde sa tento celkom jednoznačne vyjadril k určitej dovtedajšej rozdielnosti rozhodovania súdov: „V čase po rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 4 M Cdo 15/2009 najvyšší súd nevydal rozhodnutie, ktoré by v porovnaní s týmto rozhodnutím bolo založené na odlišných právnych záveroch“. Najvyšší súd poukázal na to, že závery vyjadrené v uvedenom rozhodnutí sa premietli do rozhodnutí z 30. marca 2011 sp. zn. 3 Cdo 194/2010, z 30. januára 2011 sp. zn. 4 Cdo 54/2011, z 12. decembra 2012 sp. zn. 7 Cdo 145/2011, z 19. júna 2013 sp. zn. 7 Cdo 87/2012 a z 19. februára 2014 sp. zn. 7 MCdo 27/2012, ktoré spočívajú na právnych záveroch zodpovedajúcich záverom ústavného súdu, ktorý v rozhodnutí zo 7. júla 2016 sp. zn. I. ÚS 320/2016 konštatoval, že „nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania“, a ktorý k tomu v ďalšej časti svojho rozhodnutia dodal, že „pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní, nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ústavný súd konštatuje, že ak bolo trestné stíhanie konkrétnej osoby zastavené z dôvodu, že sa skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, nestal, že skutok nie je trestným činom, resp. že skutok nespáchal obvinený, uznesenie, ktorým bolo obvinenému obvinenie vznesené a tiež aj záväzný pokyn prokurátora na vznesenie obvinenia (ak bolo obvinenie vznesené na základe pokynu prokurátora) sú vždy nezákonné, zasahujúce do základných práv jednotlivca“.

55. Na základe uvedeného súd uzatvára, že rozhodnutia spomínané žalovanou (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 163/2013 z 28. februára 2013) sú touto rozhodovacou praxou najvyššieho súdu v spojení s citovaným rozhodnutím ústavného súdu prekonané. Rozhodovacia prax súdov v otázke posúdenia nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia je totiž jednotná, čo jednoznačne ozrejml najvyšší súd v odôvodnení rozhodnutia z 26. januára 2019 sp. zn. 8Cdo/177/2017 keď uviedol, že „Od publikovania judikátu R 37/2014 sa rozhodovacia prax najvyššieho súdu ustálila (nie je rozdielna) v tom, že vtedy, keď došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod

obžaloby (prejednávany prípad), treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.“ Preto pokiaľ je oslobodenie spod obžaloby založené na skutočnosti, že obžalovanému nebolo preukázané, že skutok spáchal, súd o nezákonnosti trestného stíhania od jeho počiatku nemôže mať žiadne pochybnosti. Obrana žalovanej založená na tom, že pokiaľ k vzneseniu obvinenia došlo zo zákonných dôvodov a v súlade so zákonom, následné oslobodenie žalobcu spod obžaloby nemá automaticky za následok nezákonné rozhodnutie o stíhaní, je tak vo svetle vyššie uvedeného nedostatočná. Uvedené nazeranie na otázku nezákonnosti trestného stíhania nie je ani v rozpore so záujmom štátu legitímne viesť trestné konanie voči osobám, ktoré sú dôvodne podozrivé zo spáchania trestného činu, a keď na základe všetkých (vtedy známych) okolností im vznesú obvinenie. Tento súd je presvedčený, že štát musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie orgánov činných v trestnom konaní, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup neskôr ukáže ako mylný, hoci v čase zásahu do základných práv jednotlivca sa im tento postup javil odôvodnený a nevyhnutný. Je tomu tak preto, že štát je povinný dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii, a v tejto rovine je povinný aj viesť trestné konanie voči osobám, ktoré sú dôvodne podozrivé zo spáchania trestného činu, ale ak tomu tak nie je, musí niesť za nedôvodné trestné konanie (a ním spôsobenú škodu) zodpovednosť. Súd preto na záver zdôrazňuje, že v tomto prípade nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca trestne stíhaný a významným je jedine to, že z týchto dôvodov potom ani v okamihu vznesenia obvinenia nemohlo byť dostatočne preukázané, že ho spáchal žalobca. Na tom nič nemení ani to, že na vznesenie obvinenia postačuje nižšia miera pravdepodobnosti záveru o spáchaní skutku obvineným.

56. S odkazom na predchádzajúce odseky súd konštatuje, že žalobca preukázal existenciu nezákonného rozhodnutia v podobe uznesenia o vznesení obvinenia, na podklade ktorého bolo vedené trestné stíhanie žalobcu ako aj vznik škody, ktorá je v príčinnej súvislosti s vedeným trestným stíhaním. Žalovaná je zodpovedná za škodu spôsobenú žalobcovi jeho vydaním a vedením trestného stíhania na jeho podklade, ktoré bolo skončené oslobodením spod obžaloby.

57. Podľa § 139 CSP žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

58. Podľa § 140 ods. 1 CSP zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

59. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

60. Podaním doručeným súdu 10.2.2022 vzal žalobca s ohľadom na námietky žalovanej vo vzťahu k majetkovej škode a uplatneným úrokom z omeškania žalobu o zaplatenie majetkovej škody 1.356,18 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.356,18 eur od 6.12.2018 do zaplatenia a o zaplatenie 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 8.359,08 eur od 6.12.2018 do 14.4.2020 späť; žalobu vzal späť aj o zaplatenie nemajetkovej ujmy 38.000 eur. Žalobu zároveň špecifikoval uplatnenú majetkovú škodu, ktorá mu vznikla a ktorú si uplatnil v dôsledku nezákonného trestného stíhania Po čiastočnom späťvzati tak boli predmetom nároku na náhradu majetkovej škody ako trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní 6.236,24 eura, náklady na ubytovanie 688 eur, náhrada za stravné 188,40 eur a náhrada cestovných nákladov.

61. Na základe uvedeného preto súd konanie v časti o zaplatenie 1.356,18 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.356,18 eur od 6.12.2018 do zaplatenia, o zaplatenie 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 8.359,08 eur od 6.12.2018 do 14.4.2020 a o zaplatenie 38.000 eur so súhlasom žalovanej prednesenom na pojednávaní zastavil.

62. Súd zároveň s poukazom na § 139 a § 140 ods. 1 CSP pripustil zmenu žalobu o úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 52.000 eur od 15.4.2020 do zaplatenia, keď v tejto časti žalobca svoj uplatnený nárok rozšíril.

63. Majetková škoda u žalobcu predstavuje jeho hotové výdavky (stravné, cestovné a ubytovanie) ako trovy trestného konania vedeného na základe nezákonného rozhodnutia a vynaložené v súvislosti s bezprostrednou realizáciou práv žalobcu v postavení obvineného/obžalovaného (§ 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.) a trovy právneho zastúpenia v podobe jeho práva na obhajobu v trestnom konaní vyvolanom uznesením o vznesení obvinenia tak ako to má na mysli § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z..

64. Žalobca škodu vo výške 688 eur - ujmu v jeho majetkovej sfére deklaroval ako náklady za ubytovanie v Banskej Bystrici a Bratislave. Uvedené žalobca preukázal predložením potvrdení o úhrade týchto nákladov, s výnimkou ubytovania v Bratislave od 4.12.2018 do 5.12.2018 vo výške 45 eur. Súd nemal pochybnosti o ich výške 643 eur a účelnosti vynaloženia (§ 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.), keď smerovali k zabezpečeniu osobnej účasti žalobcu a jeho obhajcov na úkonoch Špecializovaného trestného súdu v Banskej Bystrici. Nepreukázanie nákladov za ubytovanie v Bratislave viedlo k zamietnutiu žaloby v tejto časti.

65. Súd po preskúmaní takto uplatnenej škody za stravné počas týchto ciest (s odkazom na § 5 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách) dospel k záveru, že žalobca si nesprávne uplatnil stravné za 18 hodín a viac pri nástupe na cestu na pojednávania, ktoré dňu pojednávania predchádzali v dňoch 24.5.2015, 6.7.2015, 16.4.2015, 29.3.2015, keď za účelné a primerané považoval stravné v rozsahu 5 - 12 hodín, keď uvedené plne pokrýva čas strávený cestou do sídla súdu v daný deň a ubytovanie žalobcu v predvečer pojednávania. Žalobcovi tak patrí za tieto dni 4x 6,30 eur, teda 25 eur a za zvyšné dni roku 2015 13x 9,80 eur, teda 127,40 eur; v roku 2018, žalobca nepreukázal, že na stravné 4.12.2018 mu vznikol nárok, keď nepreukázal v ten deň ubytovanie v Bratislave vo výške 45 eur, a teda nástup na cestu ešte v uvedený deň. Za túto cestu na pojednávanie do Bratislavy mu patrí stravné 10,80 eur.

66. Pokiaľ ide o preukázanie cestovných nákladov (§ 7 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách) v súvislosti s cestami žalobcu na pojednávania priemerná spotreba použitých automobilov podľa technických preukazov je Peugeot 407 5,5 litra na 100 km, Golf 6,2 litra na 100km, Škody Superb 4,6 litra na 100 km. Základná náhrada za opotrebovanie automobilu bola v 2015 a 2018 vo výške 0,183 eur za kilometer cesty automobilom. Pri vzdialenosti 460 km do Banskej Bystrice a späť predstavuje sumu 84,18 eur a do Bratislavy a späť 810 km sumu 148,23 eur. Žalobca požadoval náhradu škody za osem ciest, z jednotlivých úkonov trestného konania - žalobcom tvrdených a obsahom spisu potvrdených pojednávanií, sa v roku 2015 uskutočnili hlavné pojednávania so začiatkom 23.2.2015, 30.3.2015, 17.4.2015, 25.5.2015, 3.6.2015, 7.7.2015 a 13.7.2015, teda šesť ciest na pojednávania Peugeotom 407 pri priemernej spotrebe 5,5 l na 100 km (do Banskej Bystrice), teda pri ceste 23.2.2015 cena pohonných hmôt bola 1,117 eur/l a cestovné náklady žalobcu boli 112,44 eur (28,26 eur + 84,18 eur), 29.3.2015, cena pohonných hmôt bola 1,167 eur/l a náklady žalobcu 113,71 eur (29,53 eur + 84,18 eur), 16.4.2015, cena pohonných hmôt bola 1,194 eur/l a náklady žalobcu 114,39 eur (30,21 eur + 84,18 eur), 24.5.2015 cena pohonných hmôt bola 1,215 eur/l a náklady žalobcu 114,92 eur (30,74 eur + 84,18 eur), 2.6.2015 cena pohonných hmôt bola 1,202 eur/l a náklady žalobcu 114,59 eur (30,41 eur + 84,18 eur), 6.7.2015 cena pohonných hmôt bola 1,173 eur/l a náklady žalobcu 113,86 eur (29,68 eur + 84,18 eur); jedna cesta Golfom pri spotrebe 6,2 l na 100 km (do Banskej Bystrice) na vyhlásenie rozsudku 13.7.2015 cena pohonných hmôt bola 1,557 eur/l a náklady žalobcu 128,59 eur (44,41 eur + 84,18 eur), cesta Škodou Superb spotreba 4,6 l na 100 km (do Bratislavy) 4.12.2018 cena pohonných hmôt bola 1,224 eur/l a náklady na pohonné hmoty predstavovali 45,60 eur a cestovná náhrada 148,23 eur.

67. Hlavné pojednávania v dňoch 13.1.2015 (cena 1,269 eur/l, náklady spolu 116,29 eur) a 15.6.2015 (cena 1,344/l a náklady spolu 118,18 eur) z obsahu spisu nevyplývali a žalobca ich ani netvrdil a nezodpovedá im ani ubytovanie žalobcu, či stravné požadované aj za tieto dni.

68. Žalobca škodu 6.236,24 eura - ujmu v jeho majetkovej sfére deklaroval ako ním uhradené trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní za uskutočnené úkony právnej služby rešpektujúc § 14 ods. 1 písm. a), c), § 14 ods. 3 písm. d), § 14 ods. 4 písm. a), § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov účinné v čase vykonania týchto úkonov právnych služieb (ďalej len „Vyhlášky“), za ktoré požadoval náhradu škody vo výške zodpovedajúcej základnej sadzbe tarifnej odmeny za podľa § 12 ods. 3 písm. c) Vyhlášky, pokiaľ ide o ten ktorý rok uskutočňovania úkonov právnej služby. Režijné paušály uplatnené za tieto úkony právnej služby zodpovedajú výške § 16 ods. 3 Vyhlášky.

69. Za rok 2010 žalobca prostredníctvom pripojeného spisu preukázal uskutočnenie jedného úkonu právnej služby rešpektujúc § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov účinnej v čase jeho vykonania (ďalej len „Vyhlášky“), za ktoré požadoval náhradu škody vo výške zodpovedajúcej základnej sadzbe tarifnej odmeny za podľa § 12 ods. 3 písm. c) Vyhlášky vo výške 120,23 eur vrátane režijného paušálu uplatneného vo výške § 16 ods. 3 Vyhlášky t. j. 7,21 eura, spolu 127,44 eura.

70. Za rok 2011 žalobca prostredníctvom pripojeného spisu preukázal uskutočnenie štyroch úkonov právnej služby rešpektujúc § 14 ods. 1 písm. c) Vyhlášky, za ktoré požadoval sumy vo výške neprevyšujúcej základnú sadzbu tarifnej odmeny za podľa § 12 ods. 3 písm. c) Vyhlášky, teda 123,50 eur resp. proti žalovanej si ju uplatnil v nižšej výške 120,23 eur vrátane režijného paušálu uplatneného vo výške § 16 ods. 3 Vyhlášky t. j. 7,21 eura (namiesto 7,41 eur), spolu 127,44 eura. Spolu zohľadňujúc okolnosť, že základná sadzba za úkony v dňoch 26.1.2011, 27.1.2011, 28.1.2011 a 30.5.2011 prináleží za každé začaté dve hodiny úkonu, škoda predstavuje 1.302,16 eura. Úkon výsluchy obvinených z 26.1.2011 trvali spolu od 10:50 do 11:40 hod., a preto žalobcovi patrí len škoda vo výške 127,44 eur (a nie za každý výsluch zvlášť 127,44 eur). Súd tiež nepriznal žalobcovi škodu 127,42 eur spočívajúcu v dvoch úkonoch podľa § 14 ods. 2 písm. a) Vyhlášky, ktoré žalobca nepreukázal.

71. Za rok 2012 mal súd za preukázané uskutočnenie štyroch úkonov právnej služby rešpektujúc § 14 ods. 1 písm. b), c) Vyhlášky, za ktoré žalobca v žalobe požadoval škodu vo výške neprevyšujúcej základnú sadzbu tarifnej odmeny za podľa § 12 ods. 3 písm. c) Vyhlášky, teda 127,16 eur a režijného paušálu 7,63 eur, spolu 134,79 eur resp. si ju uplatnil v tomto spore v nižšej výške 133,80 eur, čo spolu predstavuje 535,20 eur. Súd nepriznal žalobcovi náhradu škody spočívajúcu v trovách obhajoby C.. T., keď zo zápisnice o pojednávaní bolo zrejmé, že tento advokát sa hlavného pojednávania nezúčastnil a žalobca splnomocnil na svoje zastupovania advokáta iného; nešlo teda o vnútorný vzťah substitúcie medzi C.. T. K. C.. F.Á.; žalobca totiž poskytnutie týchto právnych služieb neuhradil JUDr. T. a tvrdenie o úhrade trov právneho zastúpenia C.. F. absentuje.

72. Úkony právnej služby za rok 2015 žalobca preukázal obsahom pripojeného spisu v rozsahu 10 úkonov právnej služby rešpektujúc § 14 ods. 1 písm. c) Vyhlášky v spojení s § 14 ods. 5 písm. b) Vyhlášky vo výške podľa základnej sadzby tarifnej odmeny v súlade § 12 ods. 3 písm. c) Vyhlášky, teda 139,83 eur a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky t. j. 8,39 eura, spolu 148,22 eura za jeden úkon, teda za každé začaté dve hodiny. Spolu zohľadňujúc okolnosť, že základná sadzba za tieto úkony prináleží za každé začaté dve hodiny tohto úkonu, škoda predstavuje 2.703,02 eura. Súd nepriznal žalobcovi škodu 98,82 eur podľa § 14 ods. 2 písm. a) Vyhlášky, ktorú žalobca nepreukázal a takisto prípravu záverečnej reči s klientom 148,22 eur, keď záverečná reč je súčasťou úkonu hlavného pojednávania, za ktorý žalobcovi náhrada škody už patrí. V konečnom dôsledku je však úkonom podľa § 14 ods. 2 písm. a) Vyhlášky, ktoré žalobca žiadnym potvrdením o uskutočnení nepreukázal.

73. Dva úkony právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. c) Vyhlášky za rok 2018, za ktoré požadoval náhradu škody, potvrdzuje vyšetrovací spis. Základná sadzba tarifnej odmeny v súlade § 12 ods. 3 písm. c) Vyhlášky v danom roku predstavovala 153,50 eur a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky, t. j. 9,21 eura, spolu 162,71 eur. Za dva úkony tak žalobcovi patrí náhrada škody 325,42 eur.

74. Žalobca za poskytovanie právnych služieb podľa písomného potvrdenia C.. L. T.Ž. uhradil svoje záväzky voči nemu v celom rozsahu splnil. Nebolo tak možné v tomto smere skutočnú škodu, ktorá mala žalobcovi vzniknúť aj v podobe rozdielu nepriznaných úkonov (pre ich nepreukázanie) preveriť v nadväznosti na úhrady, ktoré voči nemu aj za tieto úkony žalobca prípadne vykonal.

75. Na základe uvedeného súd žalobcovi ako preukázanú škodu podľa § 18 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. priznal náhradu nákladov vynaložených v celkovej výške 6.780,81 eur a v prevyšujúcej časti 1.578,27 eur (vrátane prislúchajúceho úroku z omeškania) ako nepreukázanú zamietol.

76. Vo vzťahu k splneniu podmienky nároku na náhradu škody v nemajetkovej sfére žalobcu - nemajetkovej ujmy, sú podľa názoru súdu splnené všetky predpoklady pre jej priznanie, keď dôsledky nezákonne vedeného trestného stíhania sa prejavili vo viacerých sférach života žalobcu a boli s ním v príčinnej súvislosti. Vzhľadom na okolnosti tohto prípadu, u žalobcu nepostačuje samotné konštatovanie

existencie nezákonného rozhodnutia/trestného stíhania a priznanie nemajetkovej ujmy je podľa názoru súdu odôvodnené špecifickým charakterom trestného konania vedeného orgánmi činnými v trestnom konaní. Niet totiž pochyb o tom, že každé trestné konanie ovplyvňuje život trestne stíhaného; nesie totiž v sebe známky určitej spoločenskej difamácie, faktických obmedzení v živote, stres spojený s trestným stíhaním a v neposlednom rade i právnu neistotu stíhanej osoby. Čím dlhšie konanie trvá, tým sa tieto príkoria môžu považovať za závažnejšie. Hoci je takýto zásah vykonávaný s legitímnym cieľom, nie je ospravedlniteľný za situácie, keď sa trestné stíhanie skončilo oslobodzujúcim rozsudkom.

77. Súd považoval pre stanovenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy za zásadné, že trestné stíhanie žalobcu prebiehalo od 31. augusta 2010, počnúc vznesením obvinenia, do právoplatného skončenia trestného konania žalobcu uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. decembra 2018. Stres z trestného stíhania a hrozba trestu žalobcovi, napriek presvedčeniu o jeho nevine, spôsobovali obavy o jeho ďalší život. Takéto negatívne pocity ohľadne vlastnej existencie sú samozrejým a prirodzeným sprievodným javom trestného stíhania pre každého človeka a ani v prípade žalobcu nemôžu ostať bez povšimnutia.

78. Súd sa však nestotožnil s náhľadom žalobcu na trvanie jeho trestného stíhania v dĺžke jedenástich rokov. Jeho trestné stíhanie začalo až uznesením o vznesení obvinenia, ktoré je tým nezákonným rozhodnutím, na podklade ktorého žalobcovi vznikol voči žalovanej nárok na náhradu škody. To, že trestné stíhanie vo veci prebiehalo už od vydania uznesenia 24. októbra 2007 a v nadväznosti na to boli vydané určité opatrenia orgánov činných v trestnom konaní, na ktoré žalobca poukazoval, sú vo vzťahu k žalobcovi a posudzovaniu výšky škody (ujmy) bez významu a všetky úkony trestného stíhania sa žalobcu bezprostredne dotýkali až identifikáciou jeho osoby ako obvineného). To že žalobca utrpel určitú ujmu už v čase pred vznesením obvinenia medializáciou jeho osoby v relácii Paľba, ktorej dôsledkom boli rozchod jeho priateľky s ním, či ukončenie jeho pôsobenia v basketbalovej lige, mohli byť predmetom ochrany jeho osobnosti podľa § 13 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca navyše v rámci svojho výsluchu potvrdil, že v súvislosti s medializáciou jeho osoby v predmetnej relácii bol úspešný v civilnom sporovom konaní a bola mu vyplatená náhrada nemajetkovej ujmy 25.000 eur.

79. V konkrétnych okolnostiach prípadu súd prihliadol na to, že žalobcovi stroskotalo manželstvo a v jeho súkromnom a rodinnom živote došlo k zásadnej zmene. Za výlučnú príčinu rozvodu manželstva však trestné konanie považovať určite nemožno. Žalobca manželstvo uzavrel a založil si rodinu v čase po medializácii jeho osoby (po rozchode s predchádzajúcou partnerkou) a už prebiehajúceho trestného stíhania, teda hrozba možného morálneho či iného odsúdenia nebola pri budovaní rodinného života vrátane manželstva prekážkou. Žalobca zároveň naznačil, že jednou z príčin rozpadu manželstva (k iným príčinám jeho rozpadu sa nevyjadril) bolo až jeho správanie voči rodine vyvolané pretrvávajúcim trestným konaním. K náprave manželského vzťahu žalobcu síce nedošlo, ale ostalo zamlčané, aký je v súčasnosti jeho vzťah s deťmi. Možno však uzavrieť, že rozvrat manželstva mal vplyv na hodnotenie ujmy vzniknutej žalobcovi v rodinnom a manželskom živote.

80. Pokiaľ ide o následky trestného stíhania žalobcu vo vzťahu k jeho osobe, žalobca za zásadnú vnímal morálnu ujmu spôsobenú mu vedením trestného stíhania, postavenie na roveň najzávažnejším trestným činom v spoločnosti a najnebezpečnejším páchatelom, a tiež príkorie, ktoré mu jednotlivé úkony trestného konania, zvlášť účasť pred Špecializovaným trestným súdom, spôsobovali. Vážnosť situácie, v akej žalobca počas vedenia trestného konania voči jeho osobe ocitol, je bez pochybností zrejmá a bez významu preto nemôže byť ani to, akú snahu musel žalobca vynaložiť na to, aby to, aby to zvládol a vnútorne s tým vyrovnal. Súd nemá pochybnosti o psychickom rozpoložení žalobcu trvajúcom dlhý čas. Žalobca návštevu špecialistu v uvedenej oblasti nevyhľadal, čo ozrejnil svojím negatívnym postojom k takejto pomoci, nemožno však okolnosť, že to zvládol, bez ďalšieho vyhodnotiť v jeho neprospech. Medializácia jeho osoby v denníkoch, najmä v čase konania jednotlivých hlavných pojednávaní, bola okolnosťou, na ktorú súd tiež prihliadol. Akákoľvek medializácia závažnejšej trestnej veci prirodzene priťahuje pozornosť verejnosti, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Je tiež známa úroveň právneho vedomia spoločnosti a časté spájanie už samotného trestného konania s vinou osoby, proti ktorej je vedené. Tieto okolnosti boli z pohľadu súdu spolu s dĺžkou trestného stíhania žalobcu významné pre hodnotenie ujmy žalobcovi vzniknutej

81. Žalobca však neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, ktoré mohli byť trestným konaním negatívne ovplyvnené. Je súdu známe, že žalobca v súčasnosti pôsobí ako advokát. V nadväznosti na to bližšie

neozrejmil dopad jeho stíhania na túto sféru jeho pôsobenia, prostredie, v ktorom žije a pracuje. Pokiaľ v tejto súvislosti uviedol vedenie disciplinárneho konania voči nemu zo strany Slovenskej advokátskej komory, súd sa z jeho náhľadom naň nestotožnil, keď z návrhu predloženého žalobcom bolo zrejmé, že bolo začaté pre porušenie jeho povinnosti informovať v dobe zápisu do zoznamu advokátov resp. po jeho ňom o tomto trestnom stíhaní. Nebolo tak začaté v bezprostrednej príčinnej súvislosti s vedením trestného stíhania, ale pre porušenie oznamovacej povinnosti žalobcu. To napokon, ako vyplynulo z jeho výsluchu, skončilo v jeho prospech. Uvedenú izolovanú okolnosť preto súd za zvlášť významnú pre posúdeniu nároku na nemajetkovú ujmu nepovažoval.

82. Na posúdenie výšky nemajetkovej ujmy mohli mať tiež vplyv napr. reakcie jeho okolia na neho, opatrnejší prístup k nemu zo strany širšej rodiny, známych, či priateľov, ohováranie, prípadne vyhýbanie sa spoločnosti priamo žalobcom. Súd si je vedomý, že tieto okolnosti nie je možné úplne preukázať, žiadalo sa však v tomto smere aspoň určité konkrétne tvrdenie, či ozrejmienie zo strany žalobcu. Dosah trestného stíhania na jeho ďalšie spoločenské uplatnenie preto súd v kontexte uvedeného nevyhodnocoval.

83. Nemajetková ujma - jej výška je vecou voľnej úvahy súdu. Trestné stíhanie žalobcu začalo v čase, kedy § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. nebol súčasťou právneho poriadku, a preto žalobca jeho prípadnú aplikáciu namietal a v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 754/2016. Ten v odseku 33. odôvodnenia uviedol, že „Všeoobecne súdy disponujú pri rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch za vedenie trestného stíhania (obzvlášť v prípadoch, ak nezačinné rozhodnutie bolo vydané ešte za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb.) širokou mierou uvažovania a ich úvahy nemožno limitovať mechanickým porovnaním odsťkodenia iných prípadov upravených v iných právnych normách. Je to tak jednak preto, že vždy v týchto prípadoch je nevyhnutné vychádzať z osobitných okolností vecí, a jednak preto, že v prípade mechanického prenášania limitov právnej úpravy iných prípadov odsťkodenia by to muselo znamenať predchádzajúce posúdenie tam stanovenej výšky odsťkodenia z hľadiska spoločenskej spravodlivosti (nemožno limitovať výšku náhrady nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie porovnaním odsťkodenia bolesti či obetí trestných činov, pokiaľ všeobecne súdu nepatrí právomoc posúdiť takúto zákonnú úpravu z hľadiska spoločenskej spravodlivosti).“ V odseku XX. však zároveň pokračuje, že „Tieto závery sú osobitne významné pre prípady rozhodovania o výške náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom (orgánov) štátu, ktorý na druhej strane sám ako zodpovedajúca formuluje kritéria stanovenia ich výšky, a dokonca v dnešnom znení právnej úpravy stanovil zákonom ich hornú hranicu. Z tohto dôvodu musí byť poskytnutý všeobecným súdom ako osobitnej a nezávislej zložke štátnej moci široký autonómny priestor na realizáciu voľnej úvahy.“ „Ústavný súd je toho názoru, že stanoviť presnou sumou výšku náhrady nemajetkovej ujmy za deň či mesiac trvania väzby alebo vedenia trestného stíhania vopred pre všetky prípady nie je možné, pretože primeranosť výšky náhrady nemajetkovej ujmy musí zohľadňovať vždy osobitné okolnosti prípadu, ktorých rozmanitosť nemožno vopred postihnúť.“ (odsek 35. odôvodnenia). Napokon uzavrel, aj s ohľadom na rozhodovaciu prax českých súdov, že suma 3.000 eur priznaná za 3 mesiace väzby za zvyšných 52 mesiacov trestného stíhania poškodeného 32.000 eur nie je neadekvátna.

84. Primeranosť nemajetkovej ujmy je podľa znenia § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného od 1.1.2013 limitovaná stanovením jej hornej hranice odkazom na osobitné predpisy napríklad § 5 ods. 1 druhá veta zákona č. 215/2006 Z. z., resp. § 12 ods. 2 zákona č. 274/2017 Z. z., v zmysle ktorejho, ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na vyplatenie odsťkodenia v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy. Limit odsťkodenia je aj pri trestnom čine znásilnenia, sexuálneho násillia alebo sexuálneho zneužívania za spôsobenú morálnu škodu v sume desaťnásobku minimálnej mzdy. Výška nemajetkovej ujmy je tak ohraničená maximálnou hranicou. Vychádzajúc zo zákona č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde je výška minimálnej mzdy na r. 2018 stanovená na sumu 480 eur. Súd nie je v tomto prípade viazaný limitom podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. keď jeho trestné stíhanie sa začalo v roku 2010. Nemožno však opomenúť, že nezákonnosť tohto stavu vyvolaného uznesením o vznesení obvinenia trvala do konca roku 2018, a preto úvaha žalovanej (na pojednávaní 26.4.2022) o tom, že pre stanovenie hornej hranice nemajetkovej ujmy (od 1.1.2013) javí ako krajne nespravodlivá.

85. Aj keď súd neohraničuje nárok žalobcu hornou hranicou, naďalej platí, že pri zohľadnení dlžky trestného stíhania, dopadov trestného stíhania do osobnostnej sféry žalobcu v jeho súkromnom živote i spoločenskom uplatnení, ako aj okolností, za ktorých k nemajetkovej ujme došlo, musí vyjsť na nahradenie nemajetkovej ujmy v peniazoch zodpovedať všeobecne zdieľanej predstave spravodlivosti a slusnosti. Sumy vysoko prekračujúce hranicu, ktorá je v tomto prípade vodídlom a nie normou a zákonným limitom, musia byť prenechané prípadom takého nezákonného rozhodnutia, resp. postupu štátu, keď jeho dôsledky sú preukázane nezvratné a spôsobujúce smútok, nešťastie či osamelosť.

86. V kontexte toho, čo z tvrdení žalobcu a vykonaného dokazovania vyplynulo, rešpektujúc § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., sa súdu suma uplatnená žalobcom javila ako nadhodnotená. Aj keď žalobca poukázal na sumu 620 eur za každý mesiac trestného stíhania, ktorá vyplynula z nálezů ústavného súdu ako nie neadekvátne, rozhodnutie o nemajetkovej ujme je vždy vecou úvahy súdu a závislé od konkrétnych okolností prípadu, ktoré nie je možné paušalizovať, pričom v prípade posudzovanom ústavným súdom, ide o skutkovo a dôkazne odlišnú situáciu ako v prípade žalobcu.

87. Zohľadňujúc všetky uvedené kritériá súd za akceptovateľnú považoval náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 22.000 eur, čo sa premietlo do druhého výroku tohto rozsudku. Zároveň v prevyšujúcej časti žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy v rozsahu sumy 30.000 eur zamietol, keď pre priznanie celej požadovanej sumy nevzhladol konkrétne dôvody. Súd nevyklučuje, že v prípadoch, kde to (ešte) zákon umožňuje, je možné i takéto odškodnenie, v tomto prípade však nezistil také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali úvahy o odškodnení v rozsahu vyššom ako priznaná suma.

88. Žalobca spolu so škodou a nemajetkovou ujmom požadoval aj úroky z omeškania z nich, a to odo dňa oznámenia, že žalovaná nároky žalobcu neuspokojí. K doručeniu oznámenia žalobcovi došlo 15.4.2020, pričom žalovaná uvedený okamih nepoprela. V súlade s § 16 ods. 4 (posledná veta) zákona č. 514/2003 Z. z. potom omeškanie žalovanej s plnením súdom priznanej náhrady škody nastalo v uvedený deň.

89. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd žalobu zamietol v časti náhrady majetkovej škody 1.578,27 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 15.4.2020 do zaplatenia a náhrady nemajetkovej ujmy 30.000 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 15.4.2020 do zaplatenia.

90. Lehota na splnenie povinnosti uloženej týmto rozsudkom vyplýva z § 232 ods. 3 CSP a plynie od právoplatnosti rozsudku.

91. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

92. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

93. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

94. Pre účely rozhodovania o trovách konania podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP súd zistil predbežnú výšku príslušenstva k času svojho rozhodnutia a túto zohľadnil pri posúdení úspechu v konaní. Takto postupujúc zistil, že žalobca žalobou v znení jej zmeny uplatnil celkovo sumu 106.890,83 vrátane úrokov z omeškania. Konanie bolo zastavené v časti o zaplatenie sumy spolu 41.039,72 eura (vrátane úrokov z omeškania); zavinenie na zastavení v tej časti pritom súd v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP pričítal žalobcovi, ktorý späťvzatie neodôvodnil, a na účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania zavinenie žalobcu považoval za jeho procesný neúspech. Neúspechom žalobcu bola aj zamietnutá časť nároku na náhradu škody vo výške 1.578,27 eura s 5 % úrokmi z omeškania od 15.4.2020 do zaplatenia. Celková suma, ktorú žalobca požadoval neúspešne, tak dosahovala výšku 42.778,20 eura. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bola žaloba dôvodná, pričom k zamietnutej časti náhrady nemajetkovej ujmy (30.000 eur s príslušnými úrokmi z omeškania) súd konštatuje, že korekcia jej výšky náhrady bola výlučne vecou úvahy súdu a je z hľadiska záveru o dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy bez významu. Miera úspechu žalobcu v konaní 20 % bola vypočítaná ako rozdiel percentuálnej výšky jeho úspechu (60 %) a úspechu žalovanej (40 %). O výške trov konanie, ktoré

spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku za žalobu vo výške 20 eur, bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecnej náležitosti podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok)).